

РЕШЕНИЕ

№ 1629

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 14.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11785** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 77, ал. 3 от Закона за водите (ЗВ).
Производството е образувано на основание жалба от „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявано от М. Г. – Изпълнителен директор чрез старши юрисконсулт Е. М. срещу Частично Решение №4012/15.11.2023г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. регион“ за продължаване на срока на действие, изменение и поправка на очевидна фактическа грешка на разрешително №11140145/11.04.2013г. за водовземане от повърхностен воден обект – язовир „Л.“.

Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради съществени нарушения на процесуалните правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че в оспореното решение е допусната техническа грешка на стр.10, т.10 от решението. На следващо място се сочи, че в яз. „Л.“ е поставено измервателно устройство и поради грешка в приложения формуляр не се отчита правилно разхода при спазване на чл.194б от Закона за водите.

Ответника – Директора на Б. дирекция „Д. район“, чрез процесуалния си представител изразява становище за основателност на жалбата по отношение на поправяне на очевидна техническа грешка в оспореното решение по отношение на т.10. По отношение на второто възражение относно измерването на водните количества, за периода на водовземане без измервателно устройство е изразено

становище за неоснователност. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност .

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

„ НЕК“ ЕАД е титуляр на Разрешително 11140145/11 04.2013 г. за водовземане от повърхностен воден обект - яз „Л.“ с цел на водовземането - производство на електроенергия с място на ползването ВЕЦ „Л.“. Първоначално със Заявление с вх. № РР-01-23/31.03.2023 г., а в последствие и с допълнително с писмо вх. РР-01 -23 (2)/13.09.2023 г., г. „НЕК“ ЕАД е поискал от Б. дирекция „Д. район“ удължаване срока на разрешителното, ведно с изменение на техническите условия по него. Към заявлението са представени мотиви и обосновка на поисканото изменение на разрешителното.

С Решение № 4012/15.11.2023 г. на директора на Б. дирекция „Д. район“ е уважил част от исканията на Н. ЕАД, а друга част - не.

Жалбоподателят оспорва решението в следните части :

По отношение на Раздел „Други условия съобразени със спецификата на водовземането“ : „ВЕЦ „Л.“ да преработва само водния обем, който остава след осигуряване на минимално водно количество 550 л/сек, необходимо за нормално функциониране на екосистемите в река Златна П., на основание чл. 56, ал. 2. във връзка с чл. 56, ал. 1, чл. 116. ал. 1 и ал. 2 и чл. 117 от Закона за водите (ЗВ) и по отношение на раздел „Условия за действия при повреда на водомера“ е посочено: „В Дневника за измерване на водните количества, за периода на водовземане без измервателно устройство, но не повече от 30 дни, се отразява максимално разрешеното водно количество - 5500 л/с“.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирана страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 77, ал. 3 от ЗВ, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Производството по изменение и продължаване на издадено разрешително за водовземане и водоползване е регламентирано в Раздел III на Глава четвърта от Закона за водите (чл.72 и сл.) Съгласно чл. 76 от ЗВ решението за изменение на разрешителното или отказът за това, се издава от органа по чл. 52, ал. 1 от ЗВ. Предвид обстоятелството, че случаят не попада в някоя от хипотезите по чл. 52, ал. 1, т. 1-3 от ЗВ, то издаването на процесното решение е от компетентността на директора на басейновата дирекция (арг. от т. 4 на същата разпоредба), конкретно „Д. район“, с оглед нормата на чл. 152, ал. 1, т. 1 от ЗВ във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 5 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции. Съответно, оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Решението е издадено в изискуемата се писмена форма, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Не се установяват и

допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Оспореното решение обаче е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби в една част и при допусната фактическа грешка – несъответствие в друга.

На страница 10, в точка 10 с наименование - Раздел „Други условия съобразени със спецификата на водоземането" е записано: „ВЕЦ „Л." да преработва само водния обем, който остава след осигуряване на минимално водно количество 550 л/сек, необходимо за нормално функциониране на екосистемите в река Златна П., на основание чл. 56, ал. 2. във връзка с чл. 56, ал. 1, чл. 116. ал. 1 и ал. 2 и чл. 117 от Закона за водите (ЗВ) " Посоченото в текста водно количество 550 л/сек не кореспондира с определеното водно количество на страница 8 в раздел „Предприемане на мерки за опазване на околната среда т.1, а именно. „Да осигури целогодишно подаване на минимално водно количество от 470 л/сек за гарантиране хидравлическата непрекъсваемост на реката, необходима за миграция на рибите в участъка и за нормалното функциониране на екосистемите в река Златна П.“ В изразеното писмено становище от ответника е призната допуснатата явна фактическа грешка и същата следва да бъде поправена по реда на чл.62, ал.2 АПК.

В раздел „Условия за действия при повреда на водомера“ от оспореното решение е посочено: „В Дневника за измерване на водните количества, за периода на водоземане без измервателно устройство, но не повече от 30 дни, се отразява максимално разрешеното водно количество - 5500 л/с“.

По делото са представени доказателства , че в яз.“Л.“ има поставено измервателно устройство – ултразвуков разходомер тип УРСВ010М с фабричен номер 800068, монтиран на напорния тръбопровод . „НЕК“ ЕАД е уведомена за поставеното измервателно устройство на 26.10.2023г. т.е преди издаване на оспореното решение.

Правилно е посоченото в жалбата , че в този случай при повреда на измервателното устройство следва да се начисли специфичния разход на вода за производство на 1 kWh (M3/kWh) и общо произведената електрическа енергия". Това е указано в разпоредбата на 3. Член 56, ал. 1 от Наредба за ползването на повърхностните води гласи: „За съществуваща ВЕЦ, за която няма техническа възможност за монтиране на средство за измерване, размерът на ползвания годишен воден обем се определя чрез изчисляване на базата на специфичния разход на вода за производство на 1 kWh (M3/kWh) и общо произведената електрическа енергия".

В решението е приложена декларация за ползватели по чл.194б от ЗВ , като не е отчетена спецификата на конкретният потребител . За производството на ВЕЦ е приложима „Декларация за водоземане от повърхностни води с цел производство на електроенергия от ВЕЦ“ по чл.194б от Закона за водите. В този смисъл решението в тази част не е съобразено с конкретната норма от Закона за водите , чл. 11, ал 4 от Тарифа за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване и член 56, ал. 1 от Наредба за ползването на повърхностните води .

По правило, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на неговото издаване (чл. 142, ал. 1 от АПК). Съгласно ал. 2 на чл. 142 от АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Нови факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК са само такива, които установяват незаконосъобразността на акта, но не и новосъздадени факти, които

променят съображения при издаването му фактически състав.

Изложеното обоснова извод за материална незаконосъобразност на оспореното решение, което налага неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията дадени в мотивите на настоящето решение при спазване на установения в закона седемдневен срок. При новото разглеждане административният орган следва да извърши преценка относно наличието на свободен ресурс за удовлетворяване на заявление вх. №РР-15-3/18.05.2020 за изменение на параметрите на разрешителното с титуляр „СБР-НК“ЕАД, с оглед изхода на висящите производства по отнемане на вече издадените разрешителни за водоползване

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане на пълномощника на оспорващия за присъждане на сторените по делото разноски в размер на 250 лв., от които 200 лева юрисконсултско възнаграждение и 50 лева държавна такса.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 76-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Национална електрическа компания“ЕАД , ЕИК[ЕИК] , със седалище [населено място], [улица] , представлявано от М. Г. – Изпълнителен директор чрез старши юрисконсулт Е. М. Решение №4012/15.11.2023г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. регион“ за продължаване на срока на действие , изменение и поправка на очевидна фактическа грешка на разрешително №11140145/11.04.2013г. за водоземане от повърхностен воден обект – язовир „Л.“ в частта на точка 10 с наименование - Раздел „Други условия съобразени със спецификата на водоземането" и на точка 7 с наименование раздел „Условия за действия при повреда на водомера“.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Б. дирекция „Д. регион“ за ново произнасяне в законоустановения срок при съобразяване на мотивната част на настоящето решение.

ОСЪЖДА Б. дирекция „Д. район“ да заплати на „Национална електрическа компания“ЕАД , ЕИК[ЕИК] , със седалище [населено място], [улица] , представлявано от М. Г. – Изпълнителен директор разноски по делото в размер на 250 (двеста и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: